

discursului muzical. Alături de acesta, violonistul Petru Agoston echilibrează funcțional afirmările de tip solistic cu necesitățile ansamblului cameral.

O mențiune specială trebuie acordată grupului coardelor grave-violistul Vladimir Mendelsohn și violoncelistul Mirel Iancovici, apropiați temperamental, etalind cu bun gust și distincție o consistență emoțională impresionantă.

Și, cu toate că *Cvartetul în la minor* a fost, în prima parte a concertului, mai timid rostit, seara de muzică de cameră „Schubert” — la reușita căreia și-a dat concursul și talentata violoncelistă Gabriela Constantin — a constituit una dintre manifestările camerale importante ale primei părți a stagiunii bucureștene de concert.

Dumitru AVAKIAN

Tineri interpreți

Încercînd să se înscrie în tradiția concertistică bucureșteană, Conservatorul „Ciprian Porumbescu” și-a ales ziua de luni pentru a programa manifestările muzicale ale orchestrei de Studio. Concertele săptămînale, prezentate cu regularitate, au început să-și cîștige prestigiu și public, constituind un excelent prilej de afirmare pentru tinerii muzicieni ce studiază pe băncile școlii superioare de muzică din Capitală.

Simfonicul din 17 decembrie ne-a propus o reîn-tîlnire cu Cristian Brîncuși, student în anul III la dirijat orchestră, tînăr șef de orchestră în devenire, pe care am mai avut ocazia să-l urmărim în stagiunea trecută. Remarcam atunci la Cristian Brîncuși suplețea gîndirii, claritatea construcției dar și timiditate în contactul cu aparatul orchestral, această timiditate creînd dificultăți în exprimarea intențiilor muzicale. Recentul concert ne-a adus în față un dirijor în devenire, aproape complet dezbărat de trac, care se impune deja orchestrei. Interpretarea *Simfoniei a VII-a* de Beethoven a avut indiscutabile momente de forță, orchestra fiind antrenată într-un final fulminant. Sigur, Cristian Brîncuși reușește deja să domine orchestra și pe sine însuși; totuși este evident el mai are de parcurs pași către maturizarea talentului său căruia trebuie să i se adauge experiența și rutina (în sensul bun al cuvîntului). În *Rapsodia I* de Enescu gîndirea tînărului dirijor și-a manifestat personalitatea prin alegerea unor tempi diferiți de cei consacrați, din păcate asamblajul acestui mozaic muzical, care se cheamă *Rapsodia în La*, a avut unele imperfecțiuni datorate unor rigidități în gestică.

În fine, demnă de menționat colaborarea echilibrată cu solista *Concertului pentru pian în Re* de Mozart. Tînăra Judith Bajusz a cîntat în general

curat, cuminte cu unele inadvertențe stilistice însă (remarc absența staccatelor din motivul 2 al părții mediane, staccate ce dau mult farmec prin opunerea cu motivul unu, ce se cîntă legat). Poate dacă ar îndrăzni ceva mai mult reușita ar fi mai mare.

Un ultim cuvînt despre orchestră, promptă și atentă. Păcat că suflătorii, în ciuda efortului dirijorului, au cîntat uneori prea tare.

Dan BUCIU

Pianistul Dan Atanasiu

În cadrul ciclului intitulat „După-amiezile muzicale ale tineretului”, excelentă acțiune inițiată de Filarmonica bucureșteană, merită să asigure tinerilor interpreți, „speranțe” ale solisticii vocal-instrumentale de mîine, duminică de duminică, în primul rînd confruntarea cu publicul ca și acomodarea cu podiumul de concert, am urmărit cu mult interes evoluția pianistului Dan Atanasiu, într-un recital cuprinzînd lucrări de Beethoven, Chopin, Enescu, Prokofiev.

Născut în anul 1955 la Timișoara, Dan Atanasiu este elev al liceului de muzică din Galați la clasa de pian a profesoarei Eliza Radu. Paralel, frecventează cursul de îndrumare metodică al Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București, condus de profesoarele Ana Pitiș și Ioana Minei. În anul 1969 a obținut premiul I la Festivalul Republican. În 1973 a urmat cursurile de vară de la Fraga sub îndrumarea reputatului pedagog prof. Rauch, figurînd în programul concertului final de închidere a cursurilor, pe podiumul Palatului Wallenstein. În țară a susținut concerte și recitaluri în orașele Ploiești, Satu Mare, Galați, Brașov, iar în Capitală a apărut ca solist al Orchestrelor Filarmonicii și Radioteleviziunii.

Programul prezentat (*Sonata op. 101, în La major* de Beethoven, *Sonata în si bemol minor op. 135* de Chopin, *Sarabanda* de G. Enescu și *Toccata* de Prokofiev), ne-a dezvăluit din plin reale însușiri solistice de care dispune tînărul pianist Dan Atanasiu: sunetul clar, conturat cu fermitate, conciziune în frazare, intuirea anticipativă a discursului și precizie în atac, muzicalitate, un mînunchi de certe calități ce nu au putut fi umbrite în nici un caz de cele cîteva inegalități, de o nejustificată pripeală în succesiunea desfășurării pieselor recitalului, aproape fără respiro de la o lucrare la alta, care-au fost determinate de o la fel de nejustificată dar vădită emotivitate.

Neîndoiros, Dan Atanasiu, care la numai 14 ani cucerea laurii prestigiosului Concurs Republican, al cărui drum artistic s-a conturat cu seriozitate, pasiune și dăruire și care se pregătește intens pentru încă o treaptă în cariera sa solistică, ne va oferi încă multe alte prilejuri de „bucurie a muzicii”.

Constantin RĂSVAN